

DZIENNIK USTAW ŚLĄSKICH

Nr. 28.

KATOWICE, dnia 20. października 1922.

Rok 1922.

- TREŚĆ:** 106. Rozporządzenie z dnia 4. października 1922 roku w przedmiocie wykonania rozporządzenia z dnia 19. września 1922 roku (Dz. Ust. Śl. Nr. 24, poz. 85) w sprawie opłaty od kartek myśliwskich.
107. Rozporządzenie z dnia 3. października 1922 roku w przedmiocie podwyższenia dodatków drożynianych.
108. Rozporządzenie z dnia 3. października 1922 roku w przedmiocie podwyższenia dodatków drożynianych.

106.

Rozporządzenie

z dnia 4. października 1922 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia z dnia 19. września 1922 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 24, poz. 85) w sprawie opłaty kart myśliwskich.

Na mocy art. 7. rozporządzenia z dnia 19. września 1922 w sprawie opłaty od kart myśliwskich (Dz. Ust. Śl. Nr. 24, poz. 85) postanawiam co następuje:

Do Art. 1.

Uprawnionym do polowania jest albo właściciel własnego okręgu polowania w myśl odnośnych postanowień obowiązujących ustaw łowieckich albo dzierżawca prawa polowania, albo osoba posiadająca pisemne zezwolenie udzielone przez osobę posiadającą prawo polowania lub w jego towarzystwie będąca. Władza właściwa do wydania karty myśliwskiej winna w razie, gdy ubiegający się o kartę nie zamieszkuje w danym powiecie zbadać, czy nie zachodzą przeszkody do wydania karty w myśl odnośnych postanowień obowiązujących ustaw łowieckich.

Obcokrajowcy zamieszkujący na obszarze Województwa Śląskiego otrzymują karty myśliwskie pod tymi samymi warunkami, jakie ustalone są dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. W tym wypadku używać

należy wzorów przewidzianych niniejszemi przepisami wykonawczemi dla obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Obcokrajowcom zaś, nie mającym siedziby na obszarze Województwa Śląskiego, wydane być mogą odpowiednie karty myśliwskie za poręczeniem osoby mającej siedzibę na obszarze Województwa Śląskiego. Przytem zobowiązane są władze właściwe stwierdzić należy, czy osoba poręczająca zasługuje na zaufanie a w przeciwnym razie odmówić wydania karty.

Do Art. 3. i 4.

Blankiety kart myśliwskich sporządza według załączonych wzorów drukarnia Wojewódzka. Władze łowiecko-policyjne I. instancji zamawiać mają potrzebne ilości blankietów w Urzędzie Wojewódzkim. Koszta wykonania blankietów ponoszą powiatowe kasy samorządowe, na rzecz których wpływa podatek od kart myśliwskich. Każda wydana karta myśliwska winna być zaopatrzona w podpis wydającej władzy, w pieczęć urzędową oraz liczbę bieżącą, pod którą karta wpisana została do rocznego rejestru kontroli z podaniem pobranej kwoty. Na wydanych duplikatach należy umieścić napis „Duplikat”. Z końcem każdego roku kalendarzowego najpóźniej do 15. stycznia przedkładać władze łowieckie I. instancji Urzędowi Wojewódzkiemu sumaryczny wykaz wydanych w roku ubiegłym poszczególnych kategorii kart myśliwskich.

A. Roczna karta myśliwska:
żółte tło, czarny druk.

Ważna na 1 rok!	
Roczna karta myśliwska	
dla	
zamieszk. w	w pow.
Ważna od	19
do	19
..... dnia 19	
Urząd wydający kartę	
.....	
Nr.	
Za niniejszą kartę uiszczono	

Miejsce do na-
klejenia stempli.

B. Dzienna karta myśliw-
ska: różowe tło, czarny
druk.

Ważna na 3 dni!	
Karta myśliwska	
dla	
zamieszk. w	w pow.
Ważna od	19
do	19
..... dnia 19	
Urząd wydający kartę	
.....	
Nr.	
Za niniejszą kartę uiszczono	

Miejsce do na-
klejenia stempli.

C. Bezpłatna karta myśliw-
ska: białe tło, czarny
druk, z napisem: wolna
od podatku i opłaty
stemplowej.

Ważna na 1 rok!	
Karta myśliwska	
dla	
zamieszk. w	w pow.
Ważna od	19
do	19
..... dnia 19	
Urząd wydający kartę	
.....	
Wolna od podatków i opłaty stemplowej!	

- D Roczna karta myśliwska dla obcokrajowców: żółte tło, czarny druk z zielonym na ukos położonym krzyżem oraz napisem »dla obcokrajowców« i z podaniem poręczyciela.

Ważna na 1 rok!	
Roczna karta myśliwska	
dla.....	
obywatela	
zamieszk. w	w pow.
Ważna od	19
do	19
dnia	
Urząd wydający kartę	
Nazwa poręczyciela	
Nr.	
Za niniejszą kartę uiszczono	
Dla obcokrajowców!	Miejsce do naklejenia stempli.

- E. Dzienna karta myśliwska dla obcokrajowców różowe tło, czarny druk z zielonym na ukos położonym krzyżem oraz napisem: »dla obcokrajowców« i z podaniem poręczyciela.

Ważna na 3 dni!	
Karta myśliwska	
dla.....	
obywatela	
zamieszk. w	w pow.
Ważna od	19
do	19
dnia	
Urząd wydający kartę	
Nazwa poręczyciela	
Nr.	
Za niniejszą kartę uiszczono	
Dla obcokrajowców!	Miejsce do naklejenia stempli.

Odwrotna strona kart myśliwskich zawiera wykaz czasów ochronnych. W celu zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom uwidocznione są na stronie czwartej wzorów A, B, D i E przepisy zachowania się myśliwych na polowaniach z naganką.

Do Art. 5.

Koszta sporządzenia bezpłatnych kart myśliwskich ponoszą powiatowe kasy samorządowe.

Do Art. 8.

Karty myśliwskie wydane przed dniem ogłoszenia rozporządzenia z dnia 19. września 1921 r. zachowują ważność aż do upływu czasokresu, na jaki opiewają.

Wojewoda Śląski:
J. Rymer.

107.

Rozporządzenie

z dnia 3. października 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych.

Na mocy ustępu 3. art. 40. Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15. lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. Nr. 73, poz. 497) uzupełnionej ustawą z dnia 30. lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. Nr. 69, poz. 449) oraz art. 7. tejże Ustawy Konstytucyjnej stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką, co następuje:

Art. 1.

Z powodu wzmagającej się drożyzny otrzymują osoby, które są zaopatrzone na mocy niemieckiej ustawy o zaopatrzeniu (Reichsversorgungsgesetz) z dnia 12. 5. 1920 r. (R. G. Bl. str. 989), ustawy o rentach dla starców z dnia 18. 7. 1921 r. (Altrentnergesetz) (R. G. Bl. str. 953) lub dawniejszych na terenie Województwa

Śląskiego obowiązujących ustaw i rozporządzeń, na wniosek od 1. sierpnia 1922 r. dodatki drożyźniane w myśl art. 2—5.

Wykluczeni są:

1. Poszkodowani poniżej 50% niezdolności do pracy.
2. Wdowy, które są zdolne do zarabkowania względnie wdowy, których do kategorii niezdolnych do zarabkowania zaliczyć nie można,
3. Emeryci wojskowi,
4. Osoby, objęte uzupełniającą ustawą pensyjną z dnia 21. 12. 1920 r. (Pensionsergänzungsgesetz) (R. G. Bl. str. 2109).

Art. 2.

Dodatki drożyźniane wynoszą miesięcznie:

dla ciężko poszkodowanego inwalidy o niezdolności do zarabkowania od 50 do 80%	500 mk.
dla ciężko poszkodowanego inwalidy o niezdolności do zarabkowania ponad 80%	750 mk.
dla ciężko poszkodowanego inwalidy, który żyje wyłącznie z renty i istotnie nie jest zdolny do zarabkowania	1000 mk.
dla wdowy	500 mk.
dla wdowy, która wyłącznie z renty żyje i istotnie nie jest zdolna do zarabkowania	700 mk.
dla sieroty bez ojca	250 mk.
dla sieroty bez rodziców	300 mk.
dla ojca lub matki, którzy utracili żywiciela	300 mk.
dla obojga rodziców	500 mk.
- Oprócz tego otrzymują ciężko poszkodowani, o ile mają obowiązek utrzymywania dzieci, na każde dziecko 200 mk.

Art. 3.

Dodatki drożyźniane otrzymują także osoby,

- 1) które przejściowo pobierają zapomogi (Uebergangsgeldempfänger) (§ 32 R. V. G. 20) miesięcznie 450 mk.
 - 2) które pobierają zapomogi wdowie miesięcznie 450 mk.
 - 3) które pobierają zapomogi domowe (Hausgeldempfänger) (§ 13 R. V. G. 20) przez całe miesiące leczenia, choćby nawet niezdolność do zarabkowania poniżej 50% została stwierdzona, miesięcznie . . . 450 mk.
- Utrzymują odbiorcy poborów domowych nieletnie dzieci, otrzymują oprócz tego na każde dziecko miesięcznie 200 mk.

Art. 4.

Przekracza regularny dochód, który uprawniony do renty ma oprócz poborów z zaopatrzenia, dodatek drożyźniany, który mu w razie niezdolności do zarabkowania na mocy art. 2. lub 3. przysługuje, wraz z dodatkami na dzieci i sieroty o 75%, natenczas otrzymuje on tylko 50% dodatków drożyźnianych, przekracza atoli dochód jego dodatek, drożyźniany o 125%, w takim razie nie otrzymuje on żadnego dodatku drożyźnianego.

Dla miejscowości klas B i C zmniejsza się granica dochodu o 10% do klas D i E o 20%.

Uprawnieni do zaopatrzenia, którzy według ich zdolności do pracy są jeszcze w stanie zarabkować, wskazaną im jednakowoż odpowiednią ich cierpieniom pracę nie przyjmą lub z własnej winy utracą, nie otrzymują dodatków drożyźnianych.

Art. 5.

Poszkodowanych, którzy na mocy ustaw o zaopatrzeniu wojskowym, wydanych przed ustawą o zaopatrzeniu szeregowców (Mannschaftsversorgungsgesetz) z dnia 31. 5. 1906 r. są zaopatrzeni, traktuje się, o ile są uznani za zupełnie niezdolnych do zarabkowania, jako 100 procentowych inwalidów, o ile są uznani przeważnie za niezdolnych do zarabkowania, jako 70 procentowych inwalidów i, o ile są uznani za częściowo niezdolnych do zarabkowania, jako 50 procentowych inwalidów.

Art. 6.

Na mocy § 87. niem. ustawy o zaopatrzeniu płaczone dodatki drożyźniane podwyższa się odnośnie do

pośmiertnego (Sterbegeld § 34. R. V. G.) na 200%, odnośnie do podatku opiekuńczego (Pflegezulage) § 31 R. V. G. 20) i odnośnie do kosztów, które niewidomemu na utrzymanie psa przysługują. (Blindenführerhund § 7 R. V. G. 20) z 35% na 235%.

Art. 7.

Dodatki drożyźniane można zapłacić za 3 miesiące wstecz od wstawienia wniosku, jednakże nie za czas przed 1. sierpnia 1922 r.

Art. 8.

O ile w poszczególnych wypadkach zastosowanie niniejszego rozporządzenia lub niem. ustawy o zaopatrzeniu okaże się zbyt surowe, natenczas przysługuje Wojewodzie prawo złagodzenia tej surowości.

Lekko poszkodowani (poniżej 50%) i do zarabkowania zdolne wdowy mają otrzymać dodatki drożyźniane, o ile wbrew własnemu staraniu i wbrew współdziałaniu opieki nad inwalidami wojennymi i pozostałymi pracy nie otrzymali i ich dochód w art. 4. oznaczonych granic nie przekracza.

Art. 9.

Wojewoda jest upoważniony, zmienić przy wzmagającej się drożyznie normy dodatków drożyźnianych (art. 2. i 3.) i normy granic dochodów (art. 4.).

Art. 10.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Wojewodzie.

Wojewoda Śląski:
J. Rymer.

108.

Rozporządzenie

z dnia 3. października 1922 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyźnianych.

Na mocy art. 9. rozporządzenia z dnia 3. października 1922 r. w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyźnianych, zarządzam co następuje:

Art. I.

Do Art. 2. i 3. W art. 2. i 3. wymienione miesięczne dodatki drożyźniane podwyższa się z powodu wzmagającej się drożyzny od dnia 1. września 1922 r.

- I. dla inwalidy ciężko poszkodowanego z niezdolnością do zarabkowania od 50 do 80% z 500 mk. na 800 mk.
- II. dla tej samej kategorii jak I z niezdolnością do zarabkowania ponad 80% z 750 mk. na 1200 mk.
- III. dla inwalidy, który tylko z renty żyje i nie jest zdolny do zarabkowania z 1000 mk. na 1600 mk.
- IV. dla wdowy z 500 mk. na 800 mk.
- V. dla wdowy, która tylko z renty żyje i nie jest w stanie wykonywać jakiegokolwiek pracy z 700 na 1200 mk.
- VI. dla sieroty bez ojca z 250 mk. na 400 mk.
- VII. dla sieroty bez rodziców z 300 mk. na 500 mk.
- VIII. dla ojca lub matki, którzy utracili żywiciela z 300 mk. na 600 mk.
- IX. dla obojga rodziców, którzy utracili żywiciela z 500 mk. na 1000 mk.
- X. dla odbiorców poborów przejściowych (Uebergangsgeldempfänger) z 450 mk. na 800 mk.
- XI. dla odbiorców zapomogi dla wdów (Witwenbeihilfe) z 450 mk. na 800 mk.
- XII. dla odbiorców zapomogi domowej (Hausgeld) z 450 mk. na 800 mk.
- XIII. Utrzymują ciężko poszkodowani lub w ustępie XII. wyznaczone osoby nieletnie dzieci, to dostaną za każde dziecko zamiast 200 mk. 350 mk.

Art. II.

Do art. 4. ust. 1. Granice dochodu według art. 4. ust. 1. podwyższa się odpowiednio do podwyżki dodatków drożyźnianych. (art. 1.)

Wojewoda Śląski:
J. Rymer.